

I. Z historie vzniku slovenského voláče

Slovenský voláč je holub, který každého milovníka holubů zaujme neobyčejnou krásou tvarů, elegancí a živým temperamentem. Toto pravé slovenské plemeno je chováno na území Slovenska od 19. století. Za samostatné plemeno byl oficiálně uznán poměrně pozdě až v roce 1951. Dnes je SV rozšířen téměř po celém území západního Slovenska. V menším rozsahu sa chová i na východním a středním Slovensku a v zahraničí, zejména v Čechách, ojedinelé v Německu, Maďarsku, Rumunsku a Rakousku.

V současnosti chovatele slovenských voláčů sdružuje Klub chovatelů slovenských voláčů se sídlem ve Velkých Kostoľanech (okr. Piešťany). Každý rok v lednu pro své členy organizuje speciální výstavu. Na té poslední v roce 2008 bylo vystaveno 364 holubů v 11 barevných a kresbných rázech. Na celostátních výstavách v Nitře bývá do 300 jedinců. Klub má i vlastní internetovou stránku www.slovenskyhrvoliak.sk. Případní zájemci o členství v klubu se mohou informovat u jeho tajemníka na adrese: Ivo Podberský, Ku Krížu 34, 951 15 Mojmirovce.

II. Současný stav rozšíření a šlechtitelské trendy v chovu SV

Nejpočetnější co do počtu a rozšíření je černý barevný ráz, potom žlutý, za ním následuje modrý bělo- a černopruhý. V posledních letech zaznamenal největší vzestup červený barevný ráz.

Kvalitativní pohled kopíruje kvantitativní, nejtýpichtější jedinci se vyskytují v současnosti v černé a žluté barvě, potom následují modří a červení. Tzv. „regenerované rázy“ netvoří více než 15 % z celkového počtu chovaných zvířat, jejich rozšíření a kvalitativní úroveň je zpravidla vázána na jeden, případně dva chovy.

V kategorii středních voláčů patří SV mezi největší plemena. Mohutná postava má vyjadřovat patřičnou velikost, sílu a živý temperament. Slovenský voláč se dá co do velikosti asi nejlépe přirovnat k hesenskému voláči, od kterého se však kromě jedinečné kresby liší zejména tvarem a velikostí volete (hruškovité, pod zobákem přitažené), výškou nohou (vyšší než u hesenského, spíš střední), barvou obočnice (růžová až červená) a kvalitou peří (kratší přiléhavé), s přiměřeně krátkým křídlem a úzkým ocasem.

Slovenský voláč černý, chov: Š. Krošlák, foto: D. Barlík

Slovenský voláč modrý černopruhý, chov: Š. Krošlák, foto: D. Barlík

Základním šlechtitelským cílem nadále zůstává zdokonalování postavy při zachování předepsané volatosti u všech barevných rázů.

Při jednotlivých barevných rázech, co se týká barvy a lesku, je třeba se zaměřit na dosažení těchto atributů:

SV černý – rovnoměrně rozložená, sytá barva, bez náznaků našedlosti a zahnědlosti (v letkách), s intenzivním modrozeleným leskem na těle, zeleným na voleti.

SV žlutý – rovnoměrně rozložená zlatožlutá sytá barva s růžovým až zlatožlutým leskem.

SV červený – sytá, rovnoměrně rozložená barva s červeným leskem na voleti a modrozeleným leskem po celém těle, s opeřením bez náznaků třepitosti.

SV modrý bělopruhý – čistá, blankytně modrá barva, s bohatým olivově zeleným leskem a tenkými bílými křídelními pruhy.

SV modrý černopruhý – sytá, blankytně modrá barva, se sytým černými úzkými křídelními a ocasním pruhem a intenzivním sytým zeleným leskem.

Regenerované variety:

SV černý, červený, žlutý stříkaný – platí pro ně stejné požadavky jako pro základní barvy, navíc je třeba zvýšenou pozornost věnovat kresbě. Rovnoměrně bílé stříkaný musí být krk, prsa a štíty křídel tak, aby nebyla narušena kresba hlavy.

SV černý, žlutý a stříbrný bělopruhý jsou málo rozšířené, šlechtitelsky velmi náročné rázy. Větší pozornost je třeba věnovat samozřejmě kromě barvy i náročné kresbě. Bílé pruhy by měly být čisté, úzké, nespojené a nepřerušované.

Sporadicky se vyskytují v chovech a na výstavách i další barevné rázy, jakými jsou modrý a stříbrný šupkatý, modrý kapratý a hnědý. Existence ostatních barevných variant bývá zpravidla ojedinelá.

Ing. IVAN KRIVOSUDSKÝ
Poradce KCHSH

STANDARD SLOVENSKÉHO VOLÁČE

Slovensky: Slovenský hrvoliak; Německy: Slowakischer Kröpfer; Anglicky: Slovak Pouter
Číslo kroužku 9 mm

Původ: Západní Slovensko, zejména v oblasti Myjavy, Nového Mesta nad Váhom, Piešťan a Trnavy. Plemeno je charakteristické mohutnou krátkou postavou, velmi dobrou volatostí, živým temperamentem a velkou plodností.

Pořadí důležitosti znaků při posuzování:

1. volatost, tělesné tvary, kresba
2. postoj a držení těla, barva a lesk, opeření a zobák
3. obočnice, struktura peří a ostatní znaky

Uznané rázy:

1. **plnobarevní:** černí, žlutí, červení
2. **pruhoví:** černopruzí: modří, černí, červení, žlutí, stříbrní a světle žlutí (hermelínoví) červeně plaví, žlutě plaví, hnědě plaví
3. **stříkaní:** černí, žlutí, červení a hnědí
4. **šupkatí:** modří, černí, žlutí a červení
5. **kapratí:** ve všech základních barvách

Slovenský voláč modrý bělopruhý, chov: M. Matúš, foto: D. Barlík

Exteriérové znaky:

Hlava: mírně podlouhlá, poměrně velká, se širokým mírně vyšším čelem, v temeni dobře klenutá

Oči: tmavé, vikvové

Obočnice: růžové až červené

Zobák: silný, široce nasazený, horní zobák je na špičce mírně zahnutý. U všech barevných rázů růžový.

Ozobí: málo vyvinuté s bílým popraškem

Barva: U všech rázů se vyžaduje čistá a rovnoměrně rozložená. U černé, červené, žluté a modré černopruhé sytá, u modré bělopruhé blankytně modrá, u stříbrných stříbřitě modrošedá, u světle žluté (hermelínové) světle žlutá.

Lesk: u černých na na těle modrozelený, na voleti zelený; u červených na voleti červený, na těle modrozelený; u modrých černopruhých na voleti sytě zelený; u modrých bělopruhých olivově zelený; u žlutých růžový až zlatožlutý, včetně hermelínů; u stříbrných stříbřitý.

Struktura peří: krátké, husté a dobře přiléhavé, bez třepenitosti

Kresba: základní barva se rozkládá po celém těle, jen hlava a ruční letky jsou bílé; hraniční čára kresby hlavy jde 1 cm pod zobákem, 0,5 cm pod okem v pravidelném oblouku; ruční letky v počtu 4 – 8 jsou čistě bílé a začínají od kraje; rozdíl jedné

letky se nepovažuje za vadu; pruhy jsou u všech rázů požadovány úzké, výrazné, dobře dotažené, nepřerušované; u černých, červených a žlutých bělopruhých se kresba pruhů posuzuje mírněji; stříkaní mají krk, prsa a štítové křídla bíle stříkané, ostatní části těla, kromě bílé hlavy a letek jsou v základní barvě, stříkaní má být pravidelné; u šupkatých je šupkatost jen na štítech křídel a je totožná s kresbou holuba rýsa šupkatého; kapratí mají trojúhelníkovou kresbu na štítech křídel v pravidelných řadách, které se postupně ke konci štítu rozšiřují a zvětšují.

Postava: mohutná, prezentující sílu a temperament, v ramenou široká s patřičně osvalenou hrudí, poměrně krátká.

Volatost: vole je velké, široké, nepodvázané, v horní třetině rozšířené, hruškovitého tvaru, pod zobákem dobře přitažené

Křídla: silná, svalnatá, k tělu dobře přiléhající, asi o 2 cm kratší než ocas, na kterém leží

Ocas: spíše kratší, se silnými pevně stavěnými rýdovacími pery

Nohy: střední délky, silné, běháky a prsty neopeřené, červené barvy, dráčky narůžovělé

Držení těla: ve sklonu 45 °

Vady:

Výlukové: malá, netypická postava; perlové alebo tržené oko; tmavá skvrna na zobáku; našedlá nebo výrazně zahnědlá barva u červených, žlutých a černých; barebná skvrna na hlavě a v koutcích zobáku; barevné peří dotýkající se obočnic; menší počet bílých letek než 4 a více než 8; rozdíl třech a více bílých letek; barevná letka mezi bílými nebo barevná krajní letka; bílá záda, bílé břicho, bílé kalhotky; u stříkaných kresba krku spojená s bílým opeřením hlavy; rez v lesku na voleti.

Velké: u šupinatých a kapratých rozmazaná kresba; vodorovná, dlouhá a úzká postava; výrazně zkrácená křídla.

Vady podle rozsahu:

Malé až výlukové: slabá volatost; válcovitě nebo nesymetrické vole; široké a přerušované pruhy; nepravidelná kresba u stříkaných; slabý lesk; méně výrazný svit; dlouhý, široký, rozdělený a stříškový ocas; barevné dráčky; lemované a zahnědlé pruhy; třepenitost peří.

Malé: menší, užší hlava; ploché temeno; bledá obočnice; dlouhý, slabý zobák; ozobí bez poprašku; u černých fialový lesk, u červených bronzový, u žlutých stříbřitý nebo zelený, u modrých výrazně narůžovělý nebo stříbřitý, u stříbřitých narůžovělý; méně přesně ohraničená kresba hlavy nebo příliš krátké bílé zbarvení brady pod zobákem; malá bílá skvrna v oblasti kloaky; delší ocas a křídla; rozdíl dvou bílých letek.

Slovenský voláč žlutý, chov a foto: Ing. I. Krivosudský

